

நீ யே..!
அதிசயமாய்
அழகிய ஓவியமாய்
நகர்ந்து கொண்டே இருக்கும் நதியாய்
தழுவுகின்ற காற்றலையாய்.....
எத்தனை பரோகுகு வசந்தமானாயோ..?

உன்னை எண்ணி...!
புக்களின் நறுமணங்களை
எத்தனை பரே நுகர்ந்தார்கள்ளோ..!

உனது விழிமொழிதலால்
எத்தனை விழி வாசல்கள் பச்சொரிந்தனவோ..!

உனது குபுகுதலினால்
எத்தனை மனமுகடுகளில்
இனிய கானங்கள் ஒலித்தனவோ..?

இன்று உன் பிரிதலினால்
எத்தனை மனங்கள் ஏக்கப் புள்ளிகளுடன்
காதல்கோலங்களாகாய் காத் திருக்கின்றனவோ..?

புரியாமல்... புலம்பாதே...!
நீ யே ஒரு அழகிய கவிதையானே!
பிறகனே தடேுகிறாய் கவி - தையை..?

□□□□□□□□□□

4.8.02